

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1512/2025
27.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Немање Здравковића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Немање Здравковића, адвоката Дејана Добросављевића и адвоката Душана Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 11.К. бр. 191/24 од 17.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 635/25 од 16.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Немање Здравковића, адвоката Дејана Добросављевића и адвоката Душана Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 11.К. бр. 191/24 од 17.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 635/25 од 16.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 11.К. бр. 191/24 од 17.04.2025. године, поред окривљеног АА, оглашен је кривим окривљени Немања Здравковић да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци у коју се урачунава у време проведено на задржавању од 07.04.2024. године од 09.04.2024. године. Окривљеном је истом пресудом изречена мера безбедности одузимање предмета и од истог је сходно члану 91. и 92. Кривичног законика одузета имовинска корист прибављена кривичним делом, а све како је то ближе наведено у изреци првостепене пресуде. Окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд донети посебно решење након што прибави податке о висини трошкова.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 635/25 од 16.10.2025. године делимично је усвојена жалба бранилаца окривљеног Немање Здравковића, адвоката Дејана Добросављевића и адвоката Душана Тодоровића и браниоца окривљеног АА,

адвоката Наташе Јовичић, па је преиначена пресуда Вишег суда у Београду 11.К. бр. 191/24 од 17.04.2025. године само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног Немању Здравковића због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и окривљеног АА због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, а за које су првостепеном пресудом оглашени кривим осудио и то, окривљеног Немању Здравковића на казну затвора у трајању од 3 године и 1 месец у коју казну се урачунава време проведено на задржавању од 07.04.2024. године од 09.04.2024. године, док је окривљеног АА осудио на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а уколико новчану казну у датом року не плати иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваки започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, и у том случају ће му се у казну урачунати време проведено на задржавању од 07.04.2024. године од 09.04.2024. године, док су у преосталом делу жалба бранилаца окривљеног Немање Здравковића, адвоката Дејана Добросављевића и адвоката Душана Тодоровића и браниоца окривљеног АА, адвоката Наташе Јовичић одбијене као неосноване и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног Немање Здравковића, адвокат Дејан Добросављевић и адвокат Душан Тодоровић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и донесе ослобађајућу пресуду или да побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Немање Здравковића је недозвољен.

Браниоци у поднетом захтеву за заштиту законитости наводе да је побијаним пресудама учињена повреда закона коју нумеришу као повреду члана 439. став 1. тачка 1) ЗКП, јер дело за које се окривљени гонио није кривично дело, а које повреда представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Приликом образлагања овако истакнуте повреде браниоци у поднетом захтеву наводе да је суд окривљеног огласио кривим да је предметно кривично дело извршио са директним умишљајем, иако не постоје докази који би поткрепили ове наводе, посебно што током поступка није спроведено неуропсихијатријско вештачење окривљеног Немање Здравковића иако су постојале јасне околности које доводе у сумњу његов умишљај, нарочито чињеница да је раније осуђиван за кривично дело из члана 246а

Кривичног законика, што указује на његову склоност у погледу конзумирања опојне дроге и како је окривљени на главном претресу навео да је критичном приликом користио канабис, то је првостепени суд требао спровести доказни поступак у односу на субјективни елемент кривичног дело, а не да претпоставља директни умишљај. Овако изнетим наводима браниоци суштински указују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и учињену повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**